

тели, да установяват нови познанства и приятелства. Немалка част от масовото присъствие и шумното честване на съответните празници целят да "отворят" циганите към "другите", да създават "мостове" на контакт и общуване с българите. В този смисъл големите празници сред циганите целят (поне обективно, по същество) да "стопят" резервите към смесените бракове и семейства, да станат повод и причина за спойка между цигани и българи. Тъкмо и поради това техните празненства не са абсолютно затворени само за цигански песни и танци. Те допускат в системата си и "друга" музика и танци, стига да има повод за тях, стига да има желаещи да ги практикуват.

Шесто. В културните измерения на бита и изявата на смесените бракове и семейства постоянно присъства явният стремеж за приобщаване към "модела" на българското семейство. И това се отнася не само до материалния (уребда на жилище, облекло и други такива), но и духовния бит на смесения брак и семейство. Друг е въпросът, на който по друг повод бе обърнато внимание, че в това отношение съществуват и редица проблеми, доколкото традициите влияят сильно върху музикалните вкусове и предпочтения на циганите, а оттам и върху интонационно-звуковата среда в жилищата на смесените бракове и семейства. Но тези проблеми са все по-преодолими като се има предвид културното развитие и предпочтение на включващите се в смесени бракове и семейства цигани и циганки.

И, седмо. Смесените бракове и семейства формират, съхраняват и развиват редица нови и интересни психоустановки на едногамно поведение. В тези бракове и семейства преди всичко е налице едно явно противоречиво сътношение между проективното (желаното) и реалното поведение. Става дума за това, че много от децата, родени от смесени бракове, търсят по-късно създаването на бракове с българки и българи. Често обаче те са затруднени да реализират тези си желания както от страна на българите (особено, когато знаят произхода им), така и от страна на циганите (които ги третират като "джоревци", - тоест, като неистински, като не-